

การรับรู้และพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน
ในการส่งเสริมพัฒนาการ ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ ของเด็กปฐมวัย

Perception and Parenting Behavior of Thai and Chinese Parents in Promoting Child
Development, Nutrition and Emotional Quotient of Early Child.

นางมณีการณ อุตมะแก้ว

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านปาง ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

Corresponding author, E-mail: aew.nanami42@gmail.com

(Received: Jan 11, 2020; Revised: Mar 12, 2020; Accepted: May 10, 2020)

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์และสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Analytic study and cross-sectional) โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ และความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) ของเด็กปฐมวัยระหว่างเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน เพื่อศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยและการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน และเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมและการรับรู้การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระหว่างผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน ประชากรศึกษา ผู้ปกครอง และเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี 11 เดือน 29 วัน จำนวน 264 คน แบ่งเป็น เชื้อชาติไทย จำนวน 126 คน และเชื้อชาติจีน จำนวน 138 คน เด็กปฐมวัยศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล/เอกชน ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามร่วมกับประเมินพัฒนาการเด็กตามคู่มือการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ประเมินภาวะโภชนาการโดยใช้กราฟแสดงเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโต ของเด็ก อายุ 2 ถึง 5 ปี และ ประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก 3-5 ปี (ฉบับย่อ) สำหรับพ่อแม่และผู้ปกครอง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ผลของความสัมพันธ์ของการรับรู้และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระหว่างผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีนโดยใช้สถิติ Chi-square

ผลการศึกษา พบว่า เชื้อชาติมีความสัมพันธ์กับระดับพัฒนาการเด็ก ($P < 0.001$) ภาวะโภชนาการ ($P < 0.001$) และระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข ($P < 0.001$) พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครอง ตลอดจนการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์พบว่าพฤติกรรมและการรับรู้การส่งเสริมพัฒนาการเด็กโดยรวมของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีความสัมพันธ์ต่อระดับพัฒนาการสมวัย ($P < 0.05$) ในขณะที่เชื้อชาติจีนมีความสัมพันธ์ต่อระดับพัฒนาการสงสัยล่าช้า ($P < 0.01$) แต่พฤติกรรมและการรับรู้การส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยไม่มีความสัมพันธ์

ต่อระดับโภชนาการน้ำหนักเทียบความสูงของเด็กปฐมวัย ($P > 0.05$) ในขณะที่พฤติกรรมและการรับรู้การส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีความสัมพันธ์ ต่อระดับโภชนาการน้ำหนักเทียบความสูงของเด็กปฐมวัย ($P < 0.05$)

พฤติกรรมและการรับรู้การส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและผู้ปกครองเชื้อชาติจีนต่างก็มีความสัมพันธ์ ต่อ ระดับความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี ($P < 0.05$) เช่นกัน ดังนั้น ควรมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการและพฤติกรรมดูแลเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม

คำสำคัญ: การรับรู้และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก, ภาวะโภชนาการ, ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)

ABSTRACT

This study was an analytic and cross - sectional study with 3 objectives as 1) comparing child development, nutritional status and emotional quotient (EQ) of early child between Thai and Chinese children, 2) studying parenting behavior for early child and perception of child development promotion, nutritional status and emotional quotient (EQ) of Thai and Chinese parents, and 3) comparing parenting perception and behavior in promoting early child development affecting child development, nutritional status and emotional quotient (EQ) between Thai and Chinese parents. The study populations were 264 parents of early child aged 3 - 5 years 11 months 29 days of which 126 were Thais and 138 were Chinese. Their children studied in Child Development Centers in Nong Bua Lamphu sub-district, Chai Prakarn district of Chiang Mai. The data were collected during May - July 2019 via simple chart note and Developmental Surveillance and Promotion Manual (DSPM) to nutritional , using growth chart for children aged 2 - 5 years and emotional quotient of children aged 3 - 5 years (short edition) for parents and guardians. The data was analyzed by descriptive statistics. The relationship of perception and parenting behavior of Thai and Chinese parents is analyzed by Chi-square.

The study results for comparing child development, nutritional status and emotional quotient (EQ) of early child between Thai and Chinese children found that Child development level had a statistical significant relationship ($P < 0.001$), the overall nutritional had a statistical significant relationship ($P < 0.001$), and had a statistical significant relationship to degree emotional quotient status with 3 criteria; goodness, smartness and happiness ($P < 0.001$).

The study result showed that the overall a parenting behavior for early child and perception of child development promotion, nutritional status and emotional quotient (EQ) of Thai and Chinese parents had a statistical significant relationship ($P < 0.001$).

Perception of child development promotion, nutritional status and emotional quotient (EQ) of Thai and Chinese parents had a statistical significant relationship ($P < 0.001$).

The study result for comparing parenting perception and behavior in promoting early child development affecting child development, nutritional status and emotional quotient (EQ) between Thai and Chinese parents showed that the overall relationship of parenting perception and behavior of Thai parents had a statistical significant relationship to age-appropriate development ($P < 0.05$), while Chinese parents had a statistical significant

relationship with suspected delayed development ($P < 0.01$). Parenting perception and behavior of Thai parents has no statistical significant relationship to nutritional status comparing with weight and height of early child ($P > 0.05$), while Chinese parents had a statistical significant relationship to nutritional status comparing with weight and height of early child ($P < 0.05$). Parenting perception and behavior of Thai parents had no statistical significant relationship to emotional quotient of early child aged 3-5 years old ($P < 0.05$), while parenting behavior of Chinese parents also has a statistical significant relationship to emotional quotient of early child aged 3-5 years old ($P < 0.05$). Therefore, there should be support for parents to be aware of the promotion of development and behavior of early childhood appropriate

Keywords: Perception and parenting behavior for child development, nutritional status, emotional quotient (EQ)

บทนำ

เด็กปฐมวัยไทยมีวิกฤตทางด้านพัฒนาการ โดยมีพัฒนาการล่าช้าต่ำกว่ามาตรฐานถึง 30 % และอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการศึกษาของเด็กไทยที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ในขณะนี้ที่ประมาณ 10-15 % ของเด็กไทยชั้น ป.3 และ ป.6 “อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ คิดไม่เป็น” ข้อมูลการสำรวจพัฒนาการเด็กของกรมอนามัยเมื่อปี 2557 พบเด็กแรกเกิด – 2 ปี มีพัฒนาการไม่สมวัยร้อยละ 22 ส่วนเด็กอายุ 3– 5 ปี มีพัฒนาการไม่สมวัยสูงถึงร้อยละ 34 หรือ 1 ใน 3 จำเป็นต้องเร่งค้นหาเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้า ให้ได้รับการส่งเสริมกระตุ้นพัฒนาการอย่างเหมาะสม ซึ่งพบว่าร้อยละ 90 จะกลับมาปกติ ส่วนอีกร้อยละ 10 อาจมีปัญหาอื่นๆ เช่น ออทิสติกหรือมีปัญหาด้านการเรียนรู้ ต้องรับการดูแลรักษา กระตุ้นพัฒนาการโดยผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง⁽¹⁾ พัฒนาการเด็กที่สมวัยอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี เป็นรากฐานของคุณภาพของประชากรในสังคม เด็กอายุ 3-5 ปี ใน พ.ศ. 2553 พบว่าเด็กไทยมีพัฒนาการต่ำกว่ามาตรฐาน 30% หรือ 1 ใน 3 ของเด็กเล็กในประเทศ มีพัฒนาการล่าช้าทางภาษาล่าช้าถึง 20% ตามด้วยพัฒนาการทางปฏิภาณไหวพริบและการเข้ากับสังคมอีก 5% ซึ่งพัฒนาการทั้ง 2 ด้าน จะมีผลกระทบต่อระดับสติปัญญา ปัญหาพัฒนาการที่

ล่าช้าของเด็กอายุ 3-5 ปี คือ พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและพัฒนาการด้านภาษา ซึ่งเด็กปฐมวัยที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างมากในช่วงอายุนี้ ขณะที่เด็กเจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมวัยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก คือ พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูเด็กนับเป็นปัจจัยสำคัญของเด็ก อีกทั้งปัจจัยทางด้านสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ อาทิเช่น ศาสนา วัฒนธรรมความเชื่อ และการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมมากขึ้น ก่อให้เกิดการอพยพประชากรจากชนบทสู่เมือง และการไปเป็นแรงงานในต่างประเทศ ผู้อพยพย้ายถิ่นส่วนใหญ่มักเป็นแรงงานหนุ่มสาว และทิ้งเด็กให้อยู่ในความดูแลของผู้สูงอายุ รวมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ครอบครัวได้รับอิทธิพลจากสื่อมากขึ้น⁽²⁾

ตำบลหนองบัวเป็นเขตติดต่อชาติแดนไทย-พม่า อำเภอฝาง และอำเภอเชียงดาว จากฐานข้อมูลสถานบริการสาธารณสุข ปี 2557 พบว่ามีประชากรไทย จำนวน 14,324 คน จำแนกตามสัญชาติ มีประชากรเชื้อชาติจีนอพยพย้ายถิ่นจากชายแดนเข้ามาอาศัยในตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4,147 คน แบ่งเป็นเพศหญิงจำนวน 2,166 คน เพศชาย จำนวน 1,981 คน สัดส่วน

ประชากรเชื้อชาติจีนคิดเป็นร้อยละ 28.95 ของประชากรเชื้อชาติไทย จากผลการดำเนินงานคลินิกฝากครรภ์คุณภาพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2559 มีหญิงตั้งครรภ์มารับบริการฝากครรภ์ พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ประชากรเชื้อชาติจีน ร้อยละ 81.54 และการตั้งครรภ์ประชากรเชื้อชาติไทย ร้อยละ 18.46 ต่อมาในปี 2560 สัดส่วนการตั้งครรภ์ประชากรเชื้อชาติจีน คิดเป็นร้อยละ 69.87 และการตั้งครรภ์ประชากรไทย ร้อยละ 33.73 จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าอัตราการตั้งครรภ์ประชากรเชื้อชาติจีนมีสัดส่วนที่สูงกว่าประชากรไทย เมื่ออัตราการเกิดของแรงงานสตรีเชื้อชาติจีนมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี เนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ เด็กที่คลอดมาขาดการรับวัคซีนพื้นฐานในการส่งเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการติดตามพัฒนาการรวมถึงการได้รับคำปรึกษาด้านสุขภาพและการเลี้ยงดูเด็กโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กและปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพทางด้านร่างกายจิตใจควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างสังคมภายใต้ลักษณะการเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว การดูแลส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีข้อจำกัดด้านการรับรู้ด้านสติปัญญา และความสามารถในการเลี้ยงดูเด็กให้มีพัฒนาการสมวัย จากสถานการณ์ปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการและพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (3-5 ปี) ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีการรับรู้ด้านส่งเสริมพัฒนาการและพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม รวมทั้งให้มีการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาพื้นที่ภายใต้ข้อจำกัดของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อ

พัฒนาการเด็ก และแก้ไขปัญหาพัฒนาการเด็กที่ล่าช้าให้มีพัฒนาการที่สมวัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของเด็กปฐมวัยระหว่างเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยและการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม และการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระหว่างผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงการวิเคราะห์และสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Analytic study and cross - sectional)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี 11 เดือน 29 วัน เชื้อชาติไทย จำนวน 126 คน และเชื้อชาติจีน จำนวน 138 คน โดยถือว่า 1 ตัวอย่าง คือ เด็ก 1 คน และผู้ปกครอง 1 คน รวมทั้งหมด จำนวน 264 คน เป็นประชากรซึ่งเข้ารับการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็น 2 กลุ่มคือ สังกัดเทศบาล และเอกชน ที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย (1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองบัว จำนวน 68 คน (2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดต้นโชค จำนวน 47 คน (3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่หนองบัว จำนวน 93 คน (4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กลูกกรัก

จำนวน 35 คน (5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจิตราการณ จำนวน 21 คน ยกเว้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสันติวนา เนื่องจากเป็นประชากรในพื้นที่สูง มีความห่างไกล ทำให้เป็นอุปสรรคและยากลำบากในการดำเนินงานการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ประเมินเด็กปฐมวัย ได้แก่

1) แบบประเมินพัฒนาการเด็ก ตามคู่มือการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) (กระทรวงสาธารณสุข, 2562) ซึ่งแปลผลพัฒนาการรวมทั้ง 5 ด้าน ผลการประเมินแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ (1) ปกติ (Normal) คือ เด็กที่ผ่านข้อทดสอบตามแบบประเมินพัฒนาการเด็กทุกข้อ (2) สงสัยล่าช้า (Suspect) คือ เด็กที่ไม่ผ่านข้อทดสอบตามแบบประเมินพัฒนาการเด็กอย่างน้อย 1 ข้อ

2) แบบประเมินภาวะโภชนาการ โดยใช้กราฟแสดงเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโต ของเด็ก อายุ 2 วัน ถึง 5 ปี (กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558) มีเกณฑ์ 3 ตัวชี้วัด ดังนี้ (1) น้ำหนักตามเกณฑ์อายุ (2) ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ (3) น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง ซึ่งการแปลผลระดับภาวะโภชนาการ แสดงในรูปกราฟแสดงเกณฑ์อ้างอิงการเจริญเติบโต

3) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก 3-5 ปี (ฉบับย่อ) สำหรับพ่อแม่และผู้ปกครองของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ.2551

2. ประเมินผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้สร้างขึ้นด้วยตนเองจากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของครอบครัว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ ของ เด็กปฐมวัย (3-5 ปี) แบ่งระดับการรับรู้เป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1) การรับรู้ทักษะระดับต่ำ 2) มีการรับรู้ทักษะระดับปานกลาง 3) มีการรับรู้ทักษะระดับสูง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีน มีพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้เลี้ยงดูเด็กแบ่ง เป็น 3 ระดับ ดังนี้ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย (สื่อสารภาษาจีน) จำนวน 1 คน มีการดำเนินการวางแผนจัดเก็บข้อมูลการเก็บแบบสอบถามในห้องที่มีความเป็นส่วนตัว พร้อมทั้งการประเมินภาวะโภชนาการ ชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูงเด็ก ประเมินพัฒนาการเด็ก 5 ด้าน พร้อมแปลผลให้ผู้ปกครองรับทราบ และ ผู้วิจัยพร้อมทั้งผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์อ่านแบบสอบถามให้ประชากรดำเนินการตอบแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสถานการณ์พัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์(EQ) ของเด็กปฐมวัยเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน รวมทั้งการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์(EQ) และพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยผู้ปกครองเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีน ในศูนย์เด็กเล็กบ้านใหม่หนองบัว อำเภอยางป่าสัก จังหวัด ยุกะวัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสันติวนา เนื่องจากเป็นประชากรในพื้นที่สูง มีความห่างไกลทำให้เป็นอุปสรรคและยากลำบากในการดำเนินงานการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษา หลังจากได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรม (เลขที่ใบจริยธรรม ET099/2562) ของหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แล้ว ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.70 และทำหนังสือถึงสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไชยปราการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 4 แห่ง และผู้จัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล/เอกชน ในเขตพื้นที่ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for Social Science (SPSS) for Windows โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเด็กและผู้ปกครอง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของเด็กผู้ปกครองกับ เชื้อชาติโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square)

2. การวิเคราะห์ผลของพัฒนาการและผลของการรับรู้ ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์

และพฤติกรรมการเล่นของเด็กปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี) ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีน โดยใช้สถิติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเล่นของเด็กปฐมวัย ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระหว่างผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัยและผู้ปกครองประชากรที่ศึกษาทั้งหมดมีจำนวน 264 คน แบ่งเป็น เด็กปฐมวัยเชื้อชาติไทย จำนวน 126 คน และเด็กปฐมวัยเชื้อชาติจีน จำนวน 138 คน เพศชายเชื้อชาติไทย ร้อยละ 41.3 เชื้อชาติจีน ร้อยละ 58.7 เพศหญิงเชื้อชาติไทย ร้อยละ 54.8 เชื้อชาติจีน ร้อยละ 45.2 เด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัย มารดาเชื้อชาติไทย มีประวัติการได้รับวิตามินบำรุงครรภ์ ร้อยละ 66.9 ส่วนมารดาเชื้อชาติจีนที่ไม่เคยได้รับยา วิตามินบำรุงครรภ์ ร้อยละ 72.7 มารดาเชื้อชาติไทยได้รับการฝากครรภ์ครบ 5 ครั้ง ตามเกณฑ์มาตรฐาน (อายุครรภ์ <36-40 สัปดาห์) ร้อยละ 72.9 ขณะที่มารดาเชื้อชาติจีน ไม่ได้รับการฝากครรภ์ ร้อยละ 95.9 และมีฝากครรภ์ จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 74.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลของพัฒนาการภาวะโภชนาการและความฉลาดทางอารมณ์ในเด็กปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี) เชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (264 คน) จำแนกตามระดับพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยรวมและเชื้อชาติ

ระดับพัฒนาการเด็ก	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
พัฒนาการสมวัย	147	94 (63.9)	53 (36.1)	0.000	(34.971 ,1)
สงสัยล่าช้า	117	32 (27.4)	85 (72.6)		

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับพัฒนาการเด็กมีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีระดับพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 63.9 มากกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 36.1 ในขณะที่เด็กเชื้อชาติจีนมีระดับพัฒนาการสงสัยล่าช้า ร้อยละ 72.6 มากกว่าเด็กเชื้อชาติไทย ร้อยละ 27.4

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (264 คน) จำแนกตามระดับพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายด้าน และเชื้อชาติ

ระดับพัฒนาการเด็ก	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 , df)
พัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว(GM)				0.631	(0.231 ,1)
ผ่าน	232	112 (48.3)	120 (51.7)		
ไม่ผ่าน	32	14 (43.8)	18 (56.3)		
ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM)				0.000	(24.888 ,1)
ผ่าน	214	118 (55.1)	96 (44.9)		
ไม่ผ่าน	50	8 (16.0)	42 (84.0)		
ด้านการเข้าใจภาษา(RL)				0.000	(32.429,1)
ผ่าน	202	116 (57.4)	86 (42.6)		
ไม่ผ่าน	62	10 (16.1)	52 (83.9)		
ด้านการใช้ภาษา(EL)				0.000	(21.040,1)
ผ่าน	226	120 (53.3)	106 (46.7)		
ไม่ผ่าน	38	5 (13.2)	33 (86.8)		
การช่วยเหลือตนเองและสังคม(PS)				9.387	(21.570,1)
ผ่าน	230	121 (52.6)	109 (47.4)		
ไม่ผ่าน	34	5 (14.7)	21 (15.2)		

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายด้านและเชื้อชาติ แสดงให้เห็นว่า ระดับพัฒนาการเด็กด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) ด้านการเข้าใจภาษา (RL) และด้านการใช้ภาษา (EL) มีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์พบว่า เด็กเชื้อชาติไทยมีระดับพัฒนาการสมวัย ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา(FM) ร้อยละ 55.1 ด้านการเข้าใจภาษา(RL) ร้อยละ 57.4 และด้านการใช้ภาษา(EL) ร้อยละ 53.3 มากกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา(FM) ร้อยละ 44.9

ด้านการเข้าใจภาษา(RL) ร้อยละ 42.6 และด้านการใช้ภาษา(EL) ร้อยละ 46.7 ในขณะที่ เด็กเชื้อชาติจีนมีระดับพัฒนาการสงสัยล่าช้า ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา(FM) ร้อยละ 84.0 ด้านการเข้าใจภาษา(RL) ร้อยละ 83.9 และด้านการใช้ภาษา(EL) ร้อยละ 86.8 มากกว่าเด็กเชื้อชาติไทย ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) ร้อยละ 16.0 ด้านการเข้าใจภาษา (RL) ร้อยละ 16.1และด้านการใช้ภาษา(EL) ร้อยละ 13.2 ส่วนพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว(GM) และการช่วยเหลือตนเองและสังคม (PS) ไม่มีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ของเด็กปฐมวัยอายุ 3-5 ปี จำแนกตามระดับโภชนาการ (น้ำหนักเทียบกับความสูง) และเชื้อชาติ

ภาวะโภชนาการ	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
ค่อนข้างผอม + ผอม	39	30(76.9)	9(23.1)	0.000	(15.778 ,2)
สมส่วน	199	84(42.2)	115(57.8)		
ท้วม + เริ่มอ้วน+อ้วน	26	12(46.2)	14(53.8)		

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะโภชนาการเกณฑ์น้ำหนักเทียบกับความสูงมีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีภาวะโภชนาการท้วม+เริ่มอ้วน+อ้วน ร้อยละ 46.2 น้อยกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 53.8 ในขณะที่เชื้อชาติไทยมีภาวะโภชนาการค่อนข้างผอม + ผอม ร้อยละ 76.9 มากกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 23.1 และเด็กเชื้อชาติไทยมีภาวะโภชนาการสมส่วน ร้อยละ 42.2 น้อยกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 57.8

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละ ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี จำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม และเชื้อชาติ

ระดับคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	107	10 (9.3)	97 (90.7)	0.000	(106.894 ,2)
ปกติ	144	105 (72.9)	39 (27.1)		
สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	13	11 (84.6)	2 (15.4)		

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม มีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ น้อยกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 9.3 ในขณะที่เด็กเชื้อชาติจีนมีระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ มากกว่าเด็กเชื้อชาติ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ของเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี จำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน และเชื้อชาติ

ระดับคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
ด้านดี				0.000	(4.0610 ,2)
ต่ำกว่าเกณฑ์	57	(10.5)	51 (89.5)		
ปกติ	198	114 (57.6)	84 (42.4)		
สูงกว่าเกณฑ์	9	6 (66.7)	3 (33.3)		
ด้านเก่ง				0.000	(90.307 ,2)
ต่ำกว่าเกณฑ์	67	0 (0.0)	67 (100.0)		
ปกติ	173	105 (60.7)	68 (39.3)		
สูงกว่าเกณฑ์	23	21 (91.3)	3 (8.7)		

ระดับคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
ด้านสุข				0.000	(75.243 ,2)
ต่ำกว่าเกณฑ์	123	25 (20.3)	98 (79.7)		
ปกติ	119	80 (67.2)	39 (32.8)		
สูงกว่าเกณฑ์	22	21 (95.5)	1 (4.5)		

จากตารางที่ 5 พบว่าระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์รายด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข มีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเกณฑ์ ด้านดี ร้อยละ 66.7 ด้านเก่ง ร้อยละ 91.3 และด้านสุข ร้อยละ 95.5 มากกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ด้านดี ร้อยละ 33.3 ด้านเก่ง ร้อยละ 8.7 และด้านสุข ร้อยละ 4.5

ส่วนที่ 3 ข้อมูลผลของการรับรู้และพฤติกรรมด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (อายุ 3 - 5 ปี) ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของผู้ปกครองจำแนกตามการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กโดยรวมและเชื้อชาติ

การรับรู้	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ภาวะโภชนาการ และความฉลาดทางอารมณ์				0.049	(6.019,2)
การรับรู้ ทักษะระดับต่ำ	3	0 (0.0)	3 (100)		
การรับรู้ ทักษะระดับปานกลาง	91	37 (40.7)	54 (59.3)		
การรับรู้ ทักษะระดับสูง	170	89 (52.4)	81 (47.6)		

จากตารางที่ 6 พบว่า การรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กล่าวคือ ผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีการรับรู้ ทักษะระดับสูง ร้อยละ 52.4 ขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีการรับรู้ ทักษะระดับต่ำ ร้อยละ 100

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ ของผู้ปกครองจำแนกตามการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านภาวะโภชนาการ ด้านความฉลาดทางอารมณ์ รายด้านและเชื้อชาติ

การรับรู้	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ				0.000	(4.0610 ,2)
การรับรู้ ทักษะระดับต่ำ	57	6 (10.5)	51 (89.5)		
การรับรู้ ทักษะระดับปานกลาง	198	114 (57.6)	84 (42.4)		
การรับรู้ ทักษะระดับสูง	9	6 (66.7)	3 (33.3)		
ด้านภาวะโภชนาการ				0.000	(62.598 ,2)
การรับรู้ ทักษะระดับต่ำ	13	0 (0.0)	13 (100.0)		
การรับรู้ ทักษะระดับปานกลาง	50	3 (6.0)	47 (39.3)		
การรับรู้ ทักษะระดับสูง	165	88 (53.3)	77 (46.7)		
ด้านความฉลาดทางอารมณ์				0.000	(75.243 ,2)
การรับรู้ ทักษะระดับต่ำ	16	0 (0)	16 (100)		

การรับรู้	จำนวน	เชื้อชาติไทย n (%)	เชื้อชาติจีน n (%)	P-value	(χ^2 ,df)
การรับรู้ ทักษะระดับปานกลาง	79	15 (19.0)	64 (32.8)		
การรับรู้ ทักษะระดับสูง	169	111 (65.7)	58 (34.3)		

จากตารางที่ 7 พบว่าการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ด้านภาวะโภชนาการ และด้านความฉลาดทางอารมณ์ รายด้าน มีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ การรับรู้ด้านพัฒนาการของ ผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีการรับรู้ทักษะระดับสูง ร้อยละ 66.7 ขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีการรับรู้ ทักษะระดับสูง ร้อยละ 33.3 การ

รับรู้ด้านภาวะโภชนาการของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีการรับรู้ ทักษะระดับสูง ร้อยละ 53.3 ขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีการรับรู้ ทักษะระดับสูง ร้อยละ 46.7 และการรับรู้ด้านความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีการรับรู้ ทักษะระดับสูง ร้อยละ 65.7 ขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีการรับรู้ ทักษะระดับสูง ร้อยละ 34.3

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ของผู้ปกครองจำแนกตามพฤติกรรม การส่งเสริมพัฒนาการเด็กโดยรวมและเชื้อชาติ

พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	เชื้อชาติไทย (n=126)			เชื้อชาติจีน (n=138)			P-value	(χ^2 ,df)
	ระดับการปฏิบัติ			ระดับการปฏิบัติ				
	ประจำ	บางครั้ง	ไม่เคย	ประจำ	บางครั้ง	ไม่เคย		
ด้านร่างกาย	0 (0.0)	59 (31.9)	67 (90.5)	5 (100)	126 (68.1)	7 (9.5)	0.000	(77.528, 2)
ด้านภาษา สติปัญญา	0 (0.0)	109 (44.1)	17 (100)	0 (0.0)	138 (100)	0 (0.0)	0.000	(19.901, 1)
ด้านอารมณ์ และสังคม	0 (0.0)	78 (45.3)	48 (53.3)	2 (100)	94 (54.7)	42 (46.7)	0.187	(3.350, 2)

จากตารางที่ 8 พบว่า พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย ด้านภาษาสติปัญญาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย ระดับการปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 31.9 และด้านภาษา สติปัญญา ระดับการปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 44.1 และ

ด้านอารมณ์และสังคม ระดับการ ปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 45.3 มากกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 31.9 ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย ร้อยละ 68.1 และด้านภาษา ร้อยละ 100 สติปัญญาระดับการปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 54.7 มากกว่าเด็กเชื้อชาติไทย ในขณะที่

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์(EQ) ระหว่างผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ และความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็กและเชื้อชาติ

พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	พัฒนาการ n (%)		P-value	(χ^2 ,df)
	สมวัย	สงสัยล่าช้า		
เชื้อชาติไทย			0.100	(2.713,1)
ต่ำ	0 (0.0)	0 (0.0)		
ปานกลาง	54 (80.6)	13 (19.4)		
สูง	40 (67.8)	19 (32.2)		

พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	พัฒนาการ n (%)		P-value	(χ^2, df)
	สมวัย	สงสัยล่าช้า		
เชื้อชาติจีน			0.008	(9.640 ,2)
ต่ำ	4 (50.0)	4 (50.0)		
ปานกลาง	47 (43.5)	61 (56.5)		
สูง	2 (9.1)	20 (90.9)		

จากตารางที่ 9 พบว่าร้อยละ และความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อพัฒนาการเด็ก และเชื้อชาติ พบว่า ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อพัฒนาการเด็ก โดยรวมของผู้ปกครองเชื้อชาติไทย ไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับพัฒนาการสมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) ในขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีพฤติกรรม

ส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อพัฒนาการเด็ก มีความสัมพันธ์ต่อระดับพัฒนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ พบว่า ผู้ปกครองเชื้อชาติไทยที่มีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการอยู่ในระดับสูง เด็กมีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 67.8 ขณะที่ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการอยู่ในระดับสูง เด็กมีพัฒนาการสงสัยล่าช้า ร้อยละ 90.9

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ และความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่ส่งผลต่อภาวะโภชนาการและเชื้อชาติ

พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	เกณฑ์น้ำหนักเทียบความสูง n (%)			P-value	(χ^2, df)
	ค่อนข้างผอม + ผอม	สมส่วน	ท้วม + เริ่มอ้วน+อ้วน		
เชื้อชาติไทย				0.062	(5.572 ,2)
ต่ำ	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)		
ปานกลาง	13 (19.4)	44 (65.7)	10 (14.9)		
สูง	17 (28.8)	40 (67.8)	2 (3.4)		
เชื้อชาติจีน				0.043	(9.874 ,4)
ต่ำ	0 (0.0)	8 (100.0)	0 (0.0)		
ปานกลาง	5 (4.6)	89 (82.4)	14 (13.0)		
สูง	4 (18.2)	18 (81.8)	0 (0.0)		

จากตารางที่ 10 พบว่าร้อยละ และความสัมพันธ์ของพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ของผู้ปกครองต่อระดับโภชนาการและเชื้อชาติ พบว่าพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยไม่มีความสัมพันธ์ ต่อระดับโภชนาการน้ำหนักเทียบความสูงของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.001$) ในขณะที่พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติจีน

มีความสัมพันธ์ ต่อระดับโภชนาการน้ำหนักเทียบความสูงของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) กล่าวคือผู้ปกครองเชื้อชาติไทยที่มีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กระดับสูงส่วนใหญ่ เด็กมีภาวะโภชนาการสมส่วน ร้อยละ 67.8 ในขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนที่มีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการอยู่ในระดับต่ำ เด็กมีภาวะโภชนาการสมส่วน ร้อยละ 100

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละ และความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ และเชื้ชาติ

พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	ความฉลาดทางอารมณ์ n (%)			P-value	(χ^2, df)
	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	ปกติ	สูงกว่าปกติ		
เชื้ชาติไทย				0.033	(6.823 ,2)
ต่ำ	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)		
ปานกลาง	9 (13.4)	54 (80.6)	4 (6.0)		
สูง	1 (1.7)	51 (86.4)	7 (11.9)		
เชื้ชาติจีน				0.041	(9.961 ,4)
ต่ำ	7 (87.5)	1 (12.5)	0 (0.0)		
ปานกลาง	69 (63.9)	37 (34.3)	2 (1.9)		
สูง	21 (95.5)	1 (4.5)	0 (0.0)		

จากตารางที่ 11 พบว่า ร้อยละและความสัมพันธ์ของผู้ปกครองตามระดับพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ต่อความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย และเชื้ชาติ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ พบว่าพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครอง เชื้ชาติไทยมีความสัมพันธ์ ต่อระดับความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) ในขณะที่ ผู้ปกครองเชื้ชาติจีนมีพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก มีความสัมพันธ์ ต่อระดับความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ ผู้ปกครองเชื้ชาติไทยที่มีพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ระดับสูง เด็กมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ อยู่ในเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 86.4 และผู้ปกครองเชื้ชาติจีนที่มีพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการอยู่ในระดับสูง เด็กมีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 95.5

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลเปรียบเทียบพัฒนาการเด็กภาวะโภชนาการและความฉลาดทางอารมณ์ในเด็กปฐมวัย ระหว่างเชื้ชาติไทยและเชื้ชาติจีน

1.1 พัฒนาการในเด็กปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี)

พบว่าระดับพัฒนาการเด็กมีความสัมพันธ์ เชื้ชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้ชาติไทยมีระดับพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 63.9 มากกว่าเด็กเชื้ชาติจีน ร้อยละ 36.1 ในขณะที่ เด็กเชื้ชาติจีนมีระดับพัฒนาการสงสัยล่าช้า ร้อยละ 72.6 มากกว่าเด็กเชื้ชาติไทย ร้อยละ 27.4 เมื่อพิจารณาระดับพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายด้าน พบว่าระดับพัฒนาการเด็กด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) ด้านการเข้าใจภาษา (RL) และด้านการใช้ภาษา (EL) มีความสัมพันธ์กับเชื้ชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) ส่วนพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว (GM) และการช่วยเหลือตนเองและสังคม (PS) ไม่มีความสัมพันธ์กับเชื้ชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.001$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริลักษณ์ พนมเชิง⁽³⁾ เด็กที่มีภาวะพูดช้ากว่าวัยส่วนใหญ่มีหลายปัจจัยร่วมกัน โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ คือ การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม ขาดการกระตุ้นทางภาษาและการพูดที่ถูกต้อง เพียงพอและเหมาะสม ทำให้เด็กไม่มีตัวอย่างการเรียนรู้เพื่อพัฒนาภาษาและการพูด ส่งผลให้เด็กพูดช้าไม่พูด พูดน้อยหรือพูดได้ไม่สมวัย⁽⁴⁾ เด็กปฐมวัยกลุ่มที่มีพัฒนาการ

สงสัยล่าช้าด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กมากที่สุด ได้แก่ด้าน
การใช้ภาษาและรองลงคือด้านการเข้าใจภาษา ปัจจัย
ด้านมารดา ได้แก่ อายุและการให้นมบุตรมี
ความสัมพันธ์กับพัฒนาการสงสัยล่าช้า อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.001$)

1.2 ระดับโภชนาการในเด็กปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี) น้ำหนักเทียบกับความสูง

ภาวะโภชนาการเกณฑ์น้ำหนักเทียบกับความ
สูง มีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($P < 0.001$) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีภาวะ
โภชนาการท่วม เริ่มอ้วนและอ้วน ร้อยละ 46.2 น้อย
กว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 53.8 ในขณะที่ เด็กเชื้อ
ชาติไทยมีภาวะโภชนาการค่อนข้างผอม และผอม ร้อย
ละ 76.9 มากกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 23.1 และ
เด็กเชื้อชาติไทยมีภาวะโภชนาการสมส่วน ร้อยละ
42.2 น้อยกว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 57.8

1.3 ความฉลาดทางอารมณ์ในเด็กปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี)

ระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม
มีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P >$
0.001) กล่าวคือ เด็กเชื้อชาติไทยมีระดับคะแนน
ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ น้อย
กว่าเด็กเชื้อชาติจีน ร้อยละ 9.3 ในขณะที่เด็กเชื้อชาติ
จีนมีระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำ
กว่าเกณฑ์ปกติ มากกว่าเด็กเชื้อชาติไทย ร้อยละ 90.7

2. ข้อมูลเปรียบเทียบการรับรู้และพฤติกรรมการ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ด้านการส่งเสริม พัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทาง อารมณ์ (EQ) ของผู้ปกครองและเชื้อชาติ

การรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการ ภาวะ
โภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ของ
ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ($P < 0.001$)

พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้าน
ร่างกาย ด้านภาษา และด้านสติปัญญา มีความสัมพันธ์
เชื้อชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$)
โดยรวม พบว่า พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก
ของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยไม่มีความสัมพันธ์ ต่อพัฒนา
การเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.001$)
ในขณะที่ พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของ
ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีความสัมพันธ์ ต่อระดับความ
ฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$)

3. ข้อมูลเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการ เด็ก ด้านโภชนาการ ด้านความฉลาดทางอารมณ์ และเชื้อชาติ

พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการด้าน
พัฒนาการ ด้านภาวะโภชนาการ และด้านความฉลาด
ทางอารมณ์ รายด้านและเชื้อชาติ มีความสัมพันธ์เชื้อ
ชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) กล่าวคือ
การรับรู้และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการด้าน
พัฒนาการของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชื้อชาติ อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) การรับรู้และ
พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการ ด้านภาวะ
โภชนาการ ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชื้อชาติ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) การรับรู้และ
พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการ ด้านความฉลาดทาง
อารมณ์ ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$)

4. ข้อมูลเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม การส่งเสริมพัฒนาการของผู้ปกครองเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีนที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะ โภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)

ความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง จำแนกตามระดับพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านโภชนาการ ด้านความฉลาดทางอารมณ์ และเชื้อชาติ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อพัฒนาการเด็ก โดยรวมของผู้ปกครองเชื้อชาติไทย มีความสัมพันธ์ต่อระดับพัฒนาการสมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) ในขณะที่ พฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีความสัมพันธ์ต่อพัฒนาการเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาเชื้อชาติไทยและบิดามารดาเชื้อชาติจีน สอดคล้องกับการศึกษาของจารย์ณี จตุรพรเพิ่ม⁽⁵⁾ เด็กปฐมวัยซึ่งผู้ดูแลจบการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญา มีพัฒนาการด้านภาษาปกติ สมวัยมากกว่าเด็กปฐมวัยที่ผู้ดูแลจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ($P\text{-value} < 0.001$) การรับรู้และพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท พบว่า การรับรู้ประโยชน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยหัดเดินอายุ 1-3 ปีของมารดาในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .53, P < .001$) สมรรถนะแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยหัดเดินในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .59, P < .001$)⁽⁶⁾ รายได้ของครอบครัวผู้ปกครองที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจหรือมีฐานะยากจน มีปัญหาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พร้อมทั้งขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือ และของเล่นในการกระตุ้นพัฒนาการเด็ก ส่งผลให้ผู้ปกครองโอกาสที่จะได้รับความรู้และทักษะในการดูแลเด็กเองที่บ้านอย่างต่อเนื่องน้อยลง ทำให้เด็กได้รับการกระตุ้นพัฒนาการตามศักยภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁽⁷⁾

ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ของผู้ปกครองต่อระดับโภชนาการเด็กปฐมวัย ใช้เกณฑ์น้ำหนักเทียบความสูงโดยรวมของเชื้อชาติ เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์พบว่า พฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยไม่มีความสัมพันธ์ ต่อระดับโภชนาการน้ำหนักเทียบความสูงของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.001$) ในขณะที่ พฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติจีน มีความสัมพันธ์ต่อระดับโภชนาการน้ำหนักเทียบความสูงของเด็กปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภชนาการเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับการศึกษาของ สุปราณี การพิงตัน⁽⁸⁾ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา ดัชนีมวลกายเกินมาตรฐานหรือมีบุตรดัชนีมวลกายเกินมาตรฐานมีความห่วงกังวลต่อน้ำหนักตัวของเด็กมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง ดัชนีมวลกายปกติหรือมีบุตรดัชนีมวลกายปกติ และผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง หรือมีบุตรดัชนีมวลกายเกินมาตรฐานมีการจำกัดอาหารที่เด็กรับประทานมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ หรือมีบุตรดัชนีมวลกายปกติ

ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อระดับความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี พบว่า ผู้ปกครองเชื้อชาติไทย เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ พบว่า พฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีความสัมพันธ์ ต่อ ระดับความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) ในขณะที่ ผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีพฤติกรรมกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กของผู้ปกครองเชื้อชาติจีนมีความสัมพันธ์ ต่อระดับความฉลาดทางอารมณ์เด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($P < 0.001$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของนุสรุราโชติชัย⁽⁹⁾ การปฏิบัติพันธกิจของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัย 1-3 ปี เมื่อมารดาออกไปทำงานนอกบ้านในโรงงานอุตสาหกรรม ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติพันธกิจของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูบุตรทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านสังคมและสติปัญญา การอบรมเลี้ยงดูเด็กส่วนใหญ่จะตกเป็นหน้าที่ของยายและย่า⁽¹⁰⁾ พื้นอารมณ์ของเด็ก และสภาพแวดล้อมที่บ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของมารดาในการส่งเสริมการเล่นแก่บุตรวัยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .438, P < 0.01$ และ $r = .275, P < 0.05$)⁽¹¹⁾ การมีปฏิสัมพันธ์กับทั้งมารดาและบิดาของเด็กวัยก่อนเรียนมีผลบวกต่อพัฒนาการทางสติปัญญาที่สมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม พบว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่นนอกเหนือไปจากบิดามารดามีผลบวกต่อพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมที่สมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มากกว่าเด็กที่ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับใคร

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็ก ภาวะโภชนาการ ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ระหว่างผู้ปกครองเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน พบว่า พัฒนาการเด็กกับการรับรู้ของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ค่า $p\text{-value} > 0.05$ การรับรู้ของผู้ปกครองด้านความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และการรับรู้ของผู้ปกครองด้านโภชนาการ ค่า $p\text{-value} > 0.05$ ไม่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็ก สอดคล้องกับผลการศึกษาของนิรมัย คัมรักษา⁽¹²⁾ ปัจจัยด้านการมีผู้ดูแลหลักไม่ใช่

บิดามารดาเสี่ยงต่อการมีพัฒนาการไม่ก้าวหน้า⁽¹³⁾ เด็กปฐมวัยในประเทศไทยยังมีปัญหาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการล่าช้ากว่าวัย ซึ่งการแก้ไขปัญหาเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้ากว่าวัยนั้น ครอบครัว บิดามารดา และคนในครอบครัว จะต้องมีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่เหมาะสม รวมถึงนำเอาผู้สูงอายุและชุมชนมาร่วมกิจกรรมด้วยกัน

ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษารั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาในเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 5 ปี เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้และพฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครองในการเลือกประชากรควรเลือกดำเนินการวิจัยในอนุบาลโรงเรียนเขตพื้นที่ตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ แล้วนำมาเปรียบเทียบผลการศึกษาระหว่างอนุบาลโรงเรียนกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และ เพิ่มเขตพื้นที่ในการศึกษา ในอนุบาลในโรงเรียนตำบลหนองบัว อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์พัฒนาการเด็กเล็กในเขตพื้นที่สูงและมีความห่างไกล อีกทั้งควรศึกษาในประชากรให้มีความหลากหลายของชาติพันธุ์อื่นๆ

ควรมีการศึกษาในผู้ปกครองที่มีพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการอยู่ในระดับต่ำเด็กที่มี พัฒนาการสงสัยล่าช้า ระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ และเด็กที่มีน้ำหนัก ค่อนข้างมากหรือมากเกินไป เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีการรับรู้ด้านการส่งเสริมพัฒนาการและพฤติกรรมการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

1. ปิยะสกล สกลสัตยาทร.วิกฤตพัฒนาการเด็กปฐมวัยของไทย.สำนักข่าว Hfocus เจาะลึกระบบสุขภาพ [ออนไลน์]. [เข้าถึงเมื่อ วันที่ 24 มิถุนายน 2559].เข้าถึงได้จาก <https://www.hfocus.org/content/2016/06/12324>.
2. ประสิทธิ์ เขจรจิตฺร. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาวะโภชนาการต่ำของเด็กวัยก่อนเรียนในอำเภอภูมินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 6. 2556; 3 : 168-175.
3. ศิริลักษณ์ พนมเชิง. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเด็กที่มีภาวะพูดช้ากว่าวัย (Delayed Speech) แผนกผู้ป่วยนอก และคลินิก Well Baby แผนกส่งเสริมสุขภาพ โรงพยาบาลบางละมุง.สาขากุมารเวชศาสตร์ กลุ่มงานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลบางละมุง.วารสารกุมารเวชศาสตร์. 2556; 1: 44-55.
4. ปรีณัฐ ชัยกองเกียรติ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการสงสัยล่าช้าของเด็กปฐมวัย. วารสารมหาวิทยาลัยนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่5. 2561; 2: 161-171
5. จารุณี จตุพรเพิ่ม. การศึกษาภาวะโภชนาการและพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์เด็กเล็ก กลุ่มจังหวัดที่ 6 และ7. ศูนย์อนามัยที่ 4 ราชบุรี กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข; 2551
6. จิรนนท์ ไขแก้ว.(2550). การรับรู้และพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท. [การค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุข ศาสตรมหาบัณฑิต.] เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย เชียงใหม่; 2545
7. สุภาวดี ปลายบัว. ความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองกับความรู้ของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในสถานศึกษา เขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี[วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี; 2554.
8. สุปราณี การพึ่งตน. การเปรียบเทียบการดูแลเรื่องอาหารเด็กก่อนวัยเรียนของผู้ปกครองที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี. วารสารการพยาบาลพระปกเกล้า ปีที่ 22. 2554; 2 : 15-27.
9. นุสรรา โชติชัย. การปฏิบัติพันธกิจของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดูบุตรวัย 1-3 ปี ที่มารดาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม.[วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2550.
10. สุกัญญา สอนสี. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของมารดาในการส่งเสริมการเล่นแก่บุตรวัยก่อนเรียน. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี ปีที่ 28. 2560: 90-99.
11. ศิริพงษ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. พัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียน: การศึกษาผลกระทบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร[วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต].กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2558.
12. นิรมัย คุ่มรักษา พรพิมล ธีรนนท์ และศุภรพรรณ ศรีธีรณัฐศรี. สภาวะการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย ปีที่ 22 . 2557; 2: 76-83.
13. สุธรรม นันทมงคลชัย. ครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และพัฒนาการเด็กปฐมวัยในประเทศไทย.วารสารสาธารณสุขศาสตร์ . 2559; 3: 205-210.
14. กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย Developmental Surveillance and Promotion Manual (DSPM). นนทบุรี: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก; 2562.

15. สถาบันราชกุมูล กรมสุขภาพจิต. คู่มือดำเนินงานโครงการพัฒนา IQ EQ เด็กวัย 0-5 ปี ภายใต้โครงการสายใยรักแห่งครอบครัว : เพื่อพัฒนาคุณภาพแม่และเด็กวัย 0-5 ปี.กรุงเทพมหานคร: บริษัท ปิยอนด์ พับลิชชิงจำกัด; 2552.
16. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวง ศึกษาธิการ. การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์:ความฉลาดทางอารมณ์(Emotion Quotient: EQ). กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด; 2552.
17. สถาบันราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. พัฒนาการสติปัญญาเด็กปัญญาเด็กไทย IQEQ, กิน กอด เล่น เล่า (2 ก 2 ล) กับลูกอายุ 0 - 5 ปี; 2554.